

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010194
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1520010194.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Márie Szabóovej, v trestnej veci proti obžalovanému D. F. M. W. S., stíhanému pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Tr. zák., o odvolaní prokurátora a obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/23/2020 zo dňa 28.05.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.októbra 2020 takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/23/2020 zo dňa 28.05.2020 vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému D. F. M..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

D. F. M., E.. XX.XX.XXXX K. I. T., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Bratislave,

u k l a d á

podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j, l,, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá peňažný trest vo výmere 3.000 euro.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to mobilného telefónu zn. G., mobilného telefónu bez označenia, USB kľúč modrý, sumy 1.490 euro, CD s nápisom Dental x-ray, digitálnu váhu Pocket scale s dvomi kusmi bateriek, kuchynský nôž so zelenou rúčkou, plastová karta Tesco mobile.

Podľa § 60 ods. 5 tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva Slovenská republika.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora, obžalovanej A. M., obžalovanej A. Y. a brata obžalovanej A. M. A. Y. zamietajú.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/23/2020 zo dňa 28.05.2020 boli obžalovaní D. F. M., A. M.ová a A. Y. uznaní vinnými a to obžalovaní D. F. M., A. M.ová zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Tr. zák., obžalovaná A. M.ová aj zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. spáchaného vo viacčinnom súbahu a obžalovaná A. Y. zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zák., ktorých sa dopustili na tom skutkovom základe, že

1. D. F. M. spoločne s A. M.ovou si od presne nezisteného času minimálne od začiatku roku 2019 do 25. 6. 2019 od doposiaľ nestotožnených osôb na presne nezistených miestach zadovážovali omamné a psychotropné látky /metamfetamín, kokaín, heroín a rastliny rodu T./, ktoré následne prechovávali na rôznych miestach na území mesta Bratislava, minimálne od 18. 3. 2019 v byte č. 2010 na 20. poschodí v bytovom komplexe „L.“ na adrese I. 3, v I. 5 a ďalej distribuovali na rôznych miestach v I. rôznym odberateľom, X. B., O. G. S., W. D., D. P., A. S., E. S., K. A., A. E., A. Y., a iným doposiaľ nestotožneným osobám s ktorými komunikovali hlavne prostredníctvom mobilných telefónov cez ktoré prevažne prijímala objednávky A. M.ová a následne doručenie drog zabezpečoval D. F. M., ktorý bol dňa 25. 6. 2019 v čase o 19.20 hod. zadržaný príslušníkmi polície na parkovisku na K. ulici v I. pri osobnom predaji guľôčky obalenej potravinárskou fóliou podľa znaleckého skúmania Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ pod PPZ-KEU-BA-EXP-2019/8197 s obsahom 867 mg kokaínu, ktoré považuje KEÚ PZ za minimálne 17 bežných jednotlivých dávok drogy s obsahom 499 mg absolútneho kokaínu vo forme bázy v hodnote 34,68 eura, O. M. S., nar. XX. X. XXXX občanovi Holandského kráľovstva po ich predchádzajúcom telefonickom kontakte, ktorú mu odovzdal sediac v osobnom motorovom vozidle W. W EČ:S za čo mu O. M. S. odovzdal sumu 80 eur, v bankovkách lks. nominálnej hodnoty 50 eur, 1 kus bankovka v nominálnej hodnote 20 eur, 1 kus bankovky v nominálnej hodnote 5 eur a 5 eur minciach, pričom tieto bankovky boli následne zaistené pri vykonaní prehliadky iných priestorov podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku vozidla W. A4, EČ:S v odkladacom priestore dverí vodiča a guľôčka s obsahom 867 mg kokaínu bola zaistená pri obhliadke miesta činu - zadržania podozrivých D. F. M.a a O.a M. S.a na parkovisku na K. ulici v I. dňa 26. 6. 2019, následne pri vykonaní domovej prehliadky na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V z 12. 6. 2019 na adrese prechodného pobytu A. M.ovej a súčasne trvalého pobytu D. F. M.a v byte č. 2010 na 20. poschodí v bytovom komplexe „L.“ na adrese I. 3, v I. 5 vykonaná domová prehliadka pri ktorej boli zaistené stopy ktoré podľa predbežného vyjadrenia Kriminalistického a expertízneho ústavu pod PPZ-KEU-BA-EXP-2019/8197 obsahujú:

stopa č. 3 - pokrčený alobal s obsahom sušeného rastlinného materiálu s hmotnosťou 1885 mg pričom podrobným vizuálnym a mikroskopickým skúmaním bolo zistené, že rastlinný materiál vykazoval znaky typické pre časti rastlín rodu T., chemickou analýzou bola v predloženom rastlinnom materiáli zistená prítomnosť účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC), z predloženého množstva konope by bolo možné pripraviť minimálne 3 bežné jednotlivé dávky drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg THC v hodnote 6,59 eura,

stopa č. 3 označená KEÚ PZ ako A - časť väčšej kapsuly obalenej potravinárskou fóliou s obsahom kokaínu s hmotnosťou 6514 mg pričom predložené množstvo kokaínu považuje KEÚ PZ za minimálne 130 bežných jednotlivých dávok drogy s obsahom minimálne 10 mg absolútneho kokaínu vo forme bázy v hodnote 256,56 eura,

stopa č. 3 označená KEÚ PZ ako B - časť väčšej kapsuly obalenej potravinárskou fóliou s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 5002 mg, kde zaistené množstvo metamfetamínu považuje KEÚ PZ za minimálne 50 bežných jednotlivých dávok drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy v hodnote 125,05 eura,

stopa č. 14 - uzavretá plastová nádoba (časť mixéra) s obsahom heroínu a prímiesou kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 169,21 g pričom predložené množstvo považuje KEÚ PZ za minimálne 900 jednotlivých dávok drogy, každá s obsahom minimálne 5 mg absolútneho heroínu vo forme bázy v hodnote 6 768,40 eura,

pričom kokaín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach,

psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do druhej skupiny omamných látok, rastliny rodu T. sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do prvej skupiny omamných látok, tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do prvej skupiny psychotropných látok, heroín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do prvej skupiny omamných látok a metamfetamín (pervitin) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do prvej skupiny omamných látok, čím D. F. M. a A. M.ová spáchali obzvlášť závažný zločin neoprávnenej kúpy, dovozu, predaja, zadováženia a prechovávanía omamnej a psychotropnej látky vo väčšom rozsahu a na viacerých osobách v minimálnej celkovej hodnote 7 191,28 eura,

2. A. Y. od presne nezisteného času, minimálne od novembra 2018 až do 25.06.2019 neoprávnene zadovážovala od osoby D. F. M., od A. M.ovej a ďalších doposiaľ nestotožnených osôb v I. omamné a psychotropné látky, konkrétne heroín, ktorý následne neoprávnene prechovávala na rôznych miestach v I., najmä v byte na 7. poschodí na adrese I. XX, I., kde sa obvinená A. Y. v súčasnosti zdržiava, následne obvinená A. Y. po predchádzajúcom telefonickom kontakte omamné a psychotropné látky ďalej distribuovala na rôznych miestach v meste I., najmä v okolí bytu na I. XX v I. a iných miestach ďalším odberateľom a to X. B., Y. Kozičovej, A. G., W. D., E. S. kov ičovej, ako aj ďalším odberateľom až do dňa 25.06.2019, kedy bola obvinená A. Y. v čase o 19:28 hod. zadržaná, pričom obvinená A. Y. takto konala napriek tomu, že bola za taký čin, skutok kvalifikovaný ako trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písmn. b), písmn. c), písmn. d) Trestného zákona číslo 140/1961 Z. z. v znení zákona číslo 403/2004 Z. z., dňa 08.11.2017, s právoplatnosťou dňa 08.11.2017, rozsudkom Okresného súdu Bratislava V pod číslom 4T/79/2017 odsúdená a heroín je zaradený ako omamná látka do prvej skupiny prílohy zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

3. A. M.ová v presne nezistenom období od 28. 6. 2019 do 31. 10. 2019 v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v E., ul. T. č. 3, v I.-Z., ako aj na iných doposiaľ presne nezistených miestach na území Slovenskej republiky marila výpoveď svedkov a používala hrozbu násillia alebo hrozbu inej ťažkej ujmy, aby pôsobila na svedkov v trestnom konaní, a to najmä tým, že prostredníctvom písomných a telefonických odkazov určených ďalším osobám, okrem iného príbuzným obvinenej A. M.ovej, a to bratovi O. Y., bratrancovi A. B. a ďalším neznámym osobám, udávala inštrukcie a pokyny na ovplyvňovanie a zastrašovanie svedkov, ktorí ešte len majú vypovedať, respektíve ktorí už vypovedali ako svedkovia v trestnej veci vedenej na národnej kriminálnej agentúre prezidia PZ, odbor Bratislava pod ČVS:PPZ-187/NKA-BA1-2O19, pričom dňa 31.10.2019 pri vykonaní domovej prehliadky na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 31.10.2019 v priestoroch Ústavu na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v E., ul. T. č. 3, v cele č. 515, ktorú obvinená A. M.ová v tom čase užívala, boli zaistené stopy a to ako stopa č. 1 rozpísaný list, adresátom ktorého sú: „O., A., A.“ pričom v rozpísanom liste obvinená A. M.ová okrem iných skutočností píše na strane 1. listu, že: „Tajný svedok je práve S.... Jej černochoch je teda jej komplic... Treba ho vymáknúť a dolámať v noci aj tú kurvu prašivú. Hlavne aby nevideli a nepočuli hlas. Svedkov dali zatiaľ: A., Y. D., W. D., D. S. a ten olaský, čo sedí v P.. Toho už som dala vybaviť. W. s A. spolupracujú s E..D. S. nech povie, že ju donútili a vyhrážali sa jej premenou 18 m. podmienky...Všetko až keď uzavrú spis. Nič nerobte skôr, aby zase nehľadali,“ na strane 2. predmetného listu: „Stihnú to uzavrieť asi do 6 mes. potom ide hlavné pojednávanie. Vtedy treba dať dole svedkov,“ na strane 4. listu: „S. stiahnem ja, nechaj tak. A černochoch na zabitie, aj svedkov...“ na strane 6. listu: „O., keď mi príde malá obžaloba a navrhnutí svedkovia musíš ich dať dole. Musíte byť viacerí. Rozmýšľaj ako. Len nech Vám nevidia do tváre...“ ako stopa č. 2 dva listy adresované obvinenej A.M.ovej od sestry D. Y., ktorá píše na strane 1. listu, že: „Vonku sa veci vybavujú, neboj sa nič.“, na strane 2. listu, že: „Viem o všetkom už sa vybavujú niektoré veci, ty máš koľko svedkov?“, a na 2. strane listu datovaného 12. 7. 2019, že: „Zuza a spol. sa vybavuje.“, taktiež dňa 26. 10. 2019 počas telefonického rozhovoru medzi obvinenou A. M.ovou a jej bratom O. Y. sa O. Y. pýta obvinenej, či má pre nich nejaký odkaz niečo vybaviť, lebo mu volal A., ktorý mu povedal, že volala advokátka, že A. má pre nich nejaký odkaz ktorý treba vybaviť, na čo obvinená uvádza, že áno, že ona dala odkaz aj „nášmu A. do P., on vie čo tam má riešiť,“ ďalej počas rozhovoru obvinená uvádza, že nevie ako budú výpovede, že „A.“, že to stiahol, potom že to nestiahol, tak nevie, na to jej brat O. Y.

odpovedá, že bol za „čiernym D.“, že to rieši, následne bol koncom mesiaca november 2019 A. S., nar. 11.02.1989 do výkonu trestu odňatia slobody ÚVV Leopoldov doručený list od s uvedením odosielateľa K. A. s textom „Ahoj kamarát môj A.! Naozaj ma hrozne mrzí, že ťa zavreli. No čo už kámo. Dozvedel som sa, že si vypovedal sprostosti na moju blízku kamarátku A.. Myslím si, že si dosť rozumný na to aby si pochopil, že takého hlúposti sa každému vypomstia. Buď priamo tebe, alebo tvojím milovaným. Poznám ťa a viem, že to nebolo z tvojej hlavy. A viem aj to, že ťa nahovárala Naka a preto som k tebe priateľský, lebo vždy to vieš dať na správnu mieru a povedať pravdu a zmeniť výpoveď proti A.. Ostatní boli na tom tak ako ty, tiež im sľúbili hocičo, ale nesplnili. Tak si premysli, ako budeš ďalej žiť. Dobre skončím. Pozdravuj W., E., J. a svoje deti.“, čím obvinená A. M.ová marila výpoveď svedkov a používala hrozbu násilia alebo hrozbu inej ťažkej ujmy, aby pôsobila na svedkov S. X., X. B., Y. D., W. D., D. P. a A. S.koviča v trestnom konaní s úmyslom takto dosiahnuť zmenu ich výpovede a tak zmenu dôkaznej situácie v prospech páchatelov skutku v trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-187/NKA-BA1-2019.

Za to bol obžalovanému D. F. M. uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j, l § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1, § 57 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 3.000 euro. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia vecí špecifikovaných vo výrokovej časti napadnutého rozsudku s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovanej A. M.ovej bol uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j, l, § 37 písm. h), § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4, § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) ods. 4 Tr. zák. bola obžalovaná zaradená na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanej uložený aj trest prepadnutia vecí špecifikovaných vo výrokovej časti napadnutého rozsudku s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanej aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovanej A. Y. bol uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) ods. 4 Tr. zák. bola obžalovaná zaradená na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1, § 57 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanej peňažný trest vo výmere 220 euro. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanej uložený aj trest prepadnutia vecí špecifikovaných vo výrokovej časti napadnutého rozsudku s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanej aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor v neprospech všetkých troch obžalovaných, ako aj obžalovaní D. F. M., A. M.ová, A. Y. ako aj brat obžalovanej A. M.ovej A. Y..

Prokurátor v písomných dôvodov svojho odvolania namieta výrok o treste v neprospech všetkých troch obžalovaných. V tomto smere uvádza, že sa nestotožňuje s argumentáciou súdu, ktorá ho viedla k tomu, že obžalovaným znížil trest v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Navyše, rozsudok súdu považuje aj za nedostatočne odôvodnený. Poukazuje na to, že konaním obžalovaných bol narušený vysoko chránený záujem na ochrane ľudského zdravia, ich konanie sa vyznačovalo systematickosťou, trvaním po dlhší čas a spôsob páchania trestného činu z ich strany sa vyznačoval znakom plánovitosti. Tresty uložené obžalovaným nepovažuje za dostatočné. U obžalovaného M.ho je názoru, že treba zohľadniť to, že na území SR žije od roku 2015 s tým, že obžalovaný mal páchať drogovú trestnú činnosť od roku 2018. Pokiaľ ide o obžalovanú M.ovú, tak pri nej mal súd zohľadniť skutočnosť, že obžalovaná nevedla riadny život, nakoľko v minulosti sa už dopustila trestnej činnosti s tým, že jej predchádzajúce odsúdenie a uloženie podmienenečného trestu nevedlo k náprave. Pokiaľ okresný súd pri tejto obžalovanej odkazoval na jej väzby na jej maloleté deti, tak žiadne dôkazy v tomto smere neboli pred súdom vykonané. Prokurátorovi nie je jasné, prečo súd udelil rozdielne tresty, keď žiadne dokazovanie ohľadne miery ich účasti na trestnej činnosti nevykonával, pričom pri obžalovanej M.ovej bolo nutné zohľadniť aj to, že sa dopustila aj trestného činu marenia spravodlivosti. Pokiaľ ide o obžalovanú Martu Y.ovú, tak prokurátor dáva do pozornosti, že už sa v minulosti obdobnej trestnej činnosti dopustila. Obžalovaná žiadnym spôsobom nenapomáhala orgánom činným v trestnom konaní a ani neprispela k urýchlenému skončeniu vyšetrovania. Za nedôvodné považuje prokurátor aj skutočnosť, že všetci traja obžalovaní boli zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko správne mali byť zaradení do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste u všetkých troch obžalovaných a uložil im tresty odňatia slobody v trvaní najmenej 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný D. F. M. v podanom odvolaní uvádza, že namieta výšku trestu. Lútuje, že porušil zákon, celý život sa správal čestne, pričom k trestnej činnosti sa priznal. Veril, že to čo mu bude sľúbené súdom aj dostane, žiaľ dostal 9 rokov. Dňa 04.04.2020 pri výsluchu cez telemost mal od sudcu sľúbené, že za dohodu sa mu zníži trest o jednu tretinu na 6,8 roka. Prokurátor s tým súhlasil. Veril sudcovi a preto vzal vyhlásenie, pričom advokát mu nedvíhal telefón a všetko si musí robiť sám. Prosí o zľutovanie a o mimoriadne zníženie trestu, aby mal ešte šancu podieľať sa na výchove svojich detí. Sľubuje, že sa žiadnej trestnej činnosti už nedopustí.

Obžalovaná A. Y. v podanom odvolaní namietala, že sa nestotožňuje s výškou trestu a ani s tým, že bola uznaná vinnou zo spáchania trestného činu na viacerých osobách. Pokiaľ ide o výrok o treste, tak je názoru, že jej malo byť priznaných viacero poľahčujúcich okolností a to, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, že sa k spáchanému trestnému činu priznala a že spáchala trestný čin odvracajúc útok alebo iné nebezpečenstvo. Trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, ktorý jej bol uložený je neprimerane prísny a mal jej byť uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov. Žiada o zmiernenie trestu a o zmenu právnej kvalifikácie na § 172 ods. 1 Tr. zák. Nestotožňuje sa ani s výrokom okresného súdu o zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko nikdy nebola vo výkone trestu odňatia slobody. Namieta aj uloženie ochranného dohľadu, pretože pri úvahe 8 ročného trestu a následne dvojročného dohľadu je to 10 rokov ako aj uloženie peňažného trestu, ktorý jej bol uložený z nezrozumiteľných dôvodov. Namieta aj právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ako aj skutkovú vetu zo spáchania ktorej bola uznaná vinnou. Žiada preskúmať, či v danej veci nemal rozhodovať senát a nie samosudca a ak nie tak navrhuje, aby ju krajský súd uznal za vinnú zo spáchania trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. a uložil jej podmienenečný trest, prípadne ak by ju krajský súd uznal za vinnú zo spáchania trestného činu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., navrhuje uloženie miernejšieho trestu v rozpätí od 5 rokov do 6,8 roka.

Obžalovaná A. M.ová podala odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu s tým, že napáda výrok o treste.

Brat obžalovanej A. M.ovej A. Y. odôvodnil podané odvolanie tak, že ho podáva v prospech svojej sestry ako jej príbuzný, pričom namietal hlavne právnu kvalifikáciu skutku, z spáchania ktorého bola uznaná vinnou. Namietal použitie kvalifikačného pojmu na viacerých osobách. Pri vyhlásení o vine mala byť jeho sestra náležite poučená, pričom jeho sestra nikdy nestála na súde a čo jej povedali to aj

spravila. Jeho sestra berie upokojujúce lieky na depresie a je matkou dvoch maloletých detí, ktoré sa nachádzajú v krízovom centre. Namíeta aplikáciu závažnejšieho spôsobu konania ako aj to, že okresný súd neskúmal mieru zavinenia zo strany jeho sestry, čo by malo vplyv na výšku trestu. Vzhľadom k tomu, že pri jeho sestre prevažovali poľahčujúce okolnosti nad okolnosťami priťažujúcimi, malo to nájsť odraz aj vo výške trestu, ktorý bol jeho sestre uložený. Namíeta skutkové okolnosti spáchaného skutku ako aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde chýbajú právne úvahy v tom smere ako sa jeho sestra podieľala na páchaní trestného činu. Nesúhlasí ani so zaradením sestry do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. je možné páchatel'a zaradiť aj do iného stupňa stráženia. Súd mal prihliadnúť na to, že jeho sestra nikdy nebola vo výkone trestu. V odvolaní namíeta ja nezákonnosť expertízneho ústavu, pričom súd vychádzal pri určovaní množstva drog z informácií KEU PZ, avšak postup tohto ústavu pri určovaní počtu dávok drog je nesprávny. Znalecký posudok je chybný v počte jednotlivých dávok. Žiada preskúmať, či v danej veci nemal rozhodovať senát a nie samosudca a ak nie tak navrhuje, aby ju krajský súd uznal za vinnú zo spáchania trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. a uložil jej podmienený trest, prípadne ak by ju krajský súd uznal za vinnú zo spáchania trestného činu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., navrhuje uloženie miernejšieho trestu v rozpätí od 5 rokov do 6,8 roka. V ďalších svojich písomných podaniach navrhol brat obžalovanej A. M.ovej oslobodenie obžalovaných spod obžaloby vzhľadom k tomu, že nebol preukázaný predaj drog a vzhľadom na nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku.

Obžalovaná A. Y. sa písomne vyjadrila k odvolaniu prokurátora a to tak, že okresný súd správne postupoval pri ukladaní trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a prokurátor mal možnosť sa vyjadriť k vyhláseniu obžalovaných na hlavnom pojednávaní. Je názoru, že okresný súd správne vyhodnotil aj jej predchádzajúce odsúdenie s tým, že ohľadne nej by bolo ukládanie trestu vo výmere 10 rokov neprímerane prísne. U nej sa nenašli žiadne drogy. Pokiaľ prokurátor nesúhlasil, že súd prijal ich vyhlásenia, mal to namietat' a trvať na výsluchu svedkov. Navrhla, aby krajský súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania. Navrhla, aby bol napadnutý rozsudok zrušený vo výroku o treste vo vzťahu k všetkým trom obžalovaným a bol im uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, bez použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Zároveň navrhla aj opätovné uloženie zvyšných druhov trestu a ochranných opatrení tak ako boli uložené v napadnutom rozsudku. Navrhla taktiež zamietnuť odvolanie obžalovaných a Miroslava Y.a ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného D. M. uviedol, že sa pridrižiava podaného odvolania a jeho argumentov. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste ohľadne jeho klienta a uložil mu miernejší trest na úrovni 6,8 roka, pretože sú na to splnené zákonné dôvody. Zároveň navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora.

Obhajkyňa obžalovanej A. M.ovej uviedla, že navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste ohľadne jej klientky a uložiť jej miernejší trest odňatia slobody. Zároveň navrhla, aby krajský súd zamietol odvolanie prokurátora.

Obhajca obžalovanej A. Y. uviedol, že navrhuje odvolanie prokurátora zamietnuť, nakoľko sa na jeho klietku hľadí akoby súdne trestaná nebola a v prípravnom konaní napomáhala orgánom činným v trestnom konaní. Ich odvolaniu žiada vyhovieť, teda žiadajú, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanej miernejší trest. Taktiež navrhujú zaradenie obžalovanej do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a to vzhľadom na vek obžalovanej ako aj na to, že vždy bola riadne zamestnaná. Namietajú aj uloženie peňažného trestu vo výmere 220 euro, pretože tieto finančné prostriedky boli u nej nájdené, avšak jeho klieтка mala v tom čase legálny príjem z práce ako aj z dôchodku.

Odvolateľ Miroslav Y., brat obžalovanej A. M.ovej, uviedol, že sa pridrižiava písomného odvolania ako aj rozhodnutí, ktoré priložil k podanému odvolaniu. Navrhol, aby si toto odvolanie krajský súd osvojil a obžalovanú buď spod obžaloby oslobodil, prípadne skutok prekvalifikoval na § 172 ods. 1 Tr. zák., respektíve, aby obžalovanej uložil miernejší trest. Zároveň navrhol, aby bola obžalovaná zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Žiada, aby súd prihliadol aj na to, že obžalovaná má dve maloleté deti, o ktoré sa nemá kto postarať.

Obžalovaný D. M. uviedol, že pre neho sú najdôležitejšie jeho deti, ktoré trpia lebo im chýba a trpí aj on. Deti sú dôvodom jeho odvolania. Žiada uloženie miernejšieho trestu, pretože by mohol pomôcť svojim rodičom a bratom, ktorí sú na ňom závislí. Je v Európe 22 rokov a nikdy sa ničoho nedopustil. Chcel by trest upraviť na 6,8 roka, tak ako bol dohodnutý s prokurátorom a ako mu bol sľúbený. Každý robí chyby, každý by sa mal vedieť z nich poučiť, preto chce ešte raz apelovať na súd, aby mu bol uložený miernejší trest.

Obžalovaná A. M.ová uviedla, že sa pridriava písomne podaného odvolania a aj toho, čo uviedol jej brat a jej advokátka. Ospravedlňuje sa, je jej ľáto, že urobila chybu, pre ňu sú najdôležitejšie jej deti, ktoré sú v detskom domove, pretože nikto z príbuzných už nie je na slobode. Chce žiť česne, pracovať a sľubuje, že sa nebude dopúšťať trestnej činnosti. Žiada prekvalifikovanie skutku na § 172 ods. 1 Tr. zák., prípadne o uloženie miernejšieho trestu. Keby jej miernejší trest nebol sľúbený, tak by išla do dokazovania, aby sa zistila miera účasti páchatel'ov. Už nikdy sa to nezopakuje.

Obžalovaná A. Y. uviedla, že súhlasí s tým, čo hovoril jej obhajca a chce žiť riadny život. Má riadny dôchodok, riadne pracovala, navrhuje prekvalifikovanie skutku na § 172 Tr. zák.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného D. F. M. je čiastočne dôvodné a odvolania obžalovaných A. M.ovej, A. Y., prokurátora a brata obžalovanej A. M.ovej A. Y.a dôvodné nie sú.

Podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že všetci traja obžalovaní na hlavnom pojednávaní vyhlásili vinu zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe (čomu sa rovná aj vyhlásenie obžalovanej, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe) s tým, že okresný súd po kladnom zodpovedaní zákonom stanovených otázok zo strany obžalovaných rozhodol tak, že dokazovanie ohľadne priznaných skutkov sa nevykoná a preto súd prvého stupňa vykonával na hlavnom pojednávaní dokazovanie iba vo vzťahu k výroku o treste.

V tomto smere odvolací súd pripomína znenie ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por., z ktorého vyplýva, že vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré bolo následne súdom prijaté je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním. Tento záver možno vyvodit' aj z ustanovenia § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré taktiež vyslovene vylučuje možnosť obžalovaného podať odvolanie do výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Predmetné ustanovenia sa vzťahujú aj brata obžalovanej A. M.ovej, ktorý môže ako súrodenec obžalovanej odvolaním napádať iba tie výroky, ktoré môže odvolaním napadnúť samotná obžalovaná v prospech ktorej podáva odvolanie. To napokon vyplýva aj z toho, že inštitút vyhlásenia o vine nepredpokladá vykonávanie dokazovania na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k skutkom uvedeným v obžalobe a ich právnym kvalifikáciám za situácie, ak obžalovaný urobí na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré následne súd prijme. Pokiaľ sa tak stane, nemôže prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine prelomiť odvolanie podané príbuzným takéhoto obžalovaného, pretože príbuzný obžalovaného môže zásadne podať odvolanie iba v medziach, v ktorých môže podať odvolanie samotný obžalovaný v zmysle § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam nemohol odvolací súd na podklade odvolania obžalovaných preskúmať výrok o vine a zaoberať sa námietkami odvolateľov, ktoré sa týkali skutkov, či právnej kvalifikácie skutkov (išlo o odvolacie námietky, ktoré sa týkali toho, že skutky nemali byť kvalifikované ako spáchané na viacerých osobách, či vo väčšom rozsahu, respektíve, že v konaní sa vychádzalo z nesprávneho znaleckého posudku KEU PZ, skutky mali byť prekvalifikované na trestný čin podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., skutky obsahovali nedostatočný popis konania obžalovaných a podobne), pretože námietky popisu skutkov, či ohľadne právnej kvalifikácie skutkov sa týkajú výroku o vine a tento výrok nemohli odvolatelia napadnúť odvolaním vzhľadom na to, že bolo súdom prijaté ich vyhlásenie o vine.

Pokiaľ brat obžalovanej A. M.ovej v podanom odvolaní vyjadril pochybnosti o tom, či bola jeho sestra pred svojim vyhlásením na hlavnom pojednávaní dostatočne poučená zo strany súdu, tak nič nenasvedčuje tomu, že by to tak byť nemalo. Napokon, ani samotná obžalovaná A. M.ová v odvolacom konaní nenamietala, že by jej nebolo poskytnuté dostatočné poučenie zo strany súdu pred vyhlásením, prípadne, že by nepoznala dôsledky takéhoto vyhlásenia. V tomto smere krajský súd pripomína aj to, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.05.2020, na ktorom sa realizovali vyhlásenia obžalovaných boli prítomní aj obhajcovia obžalovaných ako aj tlmočníčka, pričom ani obžalované osoby a ani ich obhajcovia na hlavnom pojednávaní nenamietali, že by súd poskytol nedostatočné, či neúplné poučenie v súvislosti s vyhlásením v zmysle § 257 Tr. por.

Krajský súd preto preskúmal pri všetkých troch obžalovaných iba výroky o uložených trestoch a výroky o uložených ochranných opatreniach.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovaným, tak odvolací súd konštatuje, že ak ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Tr. zák.), pričom podmienične odložiť uložený výkon trestu odňatia slobody možno len vtedy, ak sa ukladá trest odňatia slobody neprevyšujúci dva roky (§ 49 ods. 1 Tr. zák.), respektíve tri roky (§ 51 ods. 1 Tr. zák.). Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej trestnej veci bolo možné uložiť všetkým trom obžalovaným len nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože uloženie iného druhu trestu tu vylučuje priamo Trestný zákon.

Okresný súd pri stanovení výmery trestov obžalovaným vychádzal primárne z toho, že prijal vyhlásenie všetkých troch obžalovaných a preto postupoval tak, že ukladal obžalovaným trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá bola u všetkých troch obžalovaných vo výške 10 rokov. Súd prvého stupňa postupoval podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (per analogiam) a to s poukazom na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj/55/2016, ktoré takýto postup umožňuje v prípadoch, v ktorých obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlási vinu v zmysle obžaloby a toto jeho vyhlásenie je následne súdom prijaté. Už bolo uvedené vyššie, že u všetkých troch obžalovaných došlo k vyhláseniu o vine, ktoré bolo následne okresným súdom prijaté a preto nič nebránilo súdu prvého stupňa, aby v zmysle uvedenej judikatúry postupoval a „odmenil“ tento postoj obžalovaných nižšími trestami odňatia slobody. Takýto postup zo strany súdu prvého stupňa síce nie je obligatórny, avšak krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by jeho aplikácii v danej veci bránili. To platí o to viac, keď u všetkých troch obžalovaných prevažovali poľahčujúce okolnosti nad okolnosťami priťažujúcimi (u obžalovaných D. F. M. a A. Y. dokonca žiadne priťažujúce okolnosti ani neboli zistené). Za takéhoto stavu bol okresný súd obmedzený iba ustanovením § 39 ods. 4 Tr. zák., ktoré zakazuje uložiť trest odňatia slobody nižší ako je jedna tretina pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t. j. v posudzovanom prípade nebolo možné uložiť obžalovaným nižší trest ako trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov (jedna tretina z trestnej sadzby 10 rokov).

Pokiaľ ide o konkrétnu výmeru trestov odňatia slobody pri jednotlivých obžalovaných tak krajský súd sa stotožňuje s okresným súdom v tom, že vzhľadom na okolnosti spáchaných trestných činov nebolo možné ukladať obžalovaným trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby zníženej postupom podľa § 39 ods. 4 Tr. zák., t. j. na úrovni 6 rokov a 8 mesiacov. V tomto smere odvolací súd zvýrazňuje, že ukladaný trest musí zodpovedať všetkým hľadiskám uvedeným v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák., pričom pri ukladaní trestu nie je možné izolovane vychádzať iba z toho, že obžalované osoby sa k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti priznali. Priznanie obžalovaných k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti je síce významná okolnosť a ako taká našla svoj odraz v uložení trestu odňatia slobody obžalovaným za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, avšak zároveň nejde o jedinú okolnosť, ktorá by mala byť súdom vzatá do úvahy pri určovaní výmery trestu.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. je nutné pri ukladaní trestu zohľadniť aj spôsob spáchania činu, zavinenie ako aj pohnútku páchatel'ov. Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, tak z výrokovkej časti napadnutého rozsudku vyplýva, že všetci traja obžalovaní sa podieľali na opakovanom úmyselnom prechovávaní a predávaní návykových látok iným osobám, teda po určité obdobie páchali závažnú drogovú trestnú činnosť a to so zisťnou pohnútkou, nakoľko išlo aj o predaj drog. Okolnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, miery zavinenia obžalovaných, ich pohnútky ako aj toho, že nešlo v ich prípade iba o ojedinelú manipuláciu s návykovými látkami, ale išlo o sústavnejšie dílerstvo drog, vylučujú, aby im bol ukladaný trest odňatia slobody na úrovni 6 rokov a 8 mesiacov, ako sa obžalovaní domáhajú vo svojich odvolaniach. Práve naopak, tieto okolnosti nasvedčujú tomu, že pre nápravu obžalovaných ako aj z hľadiska generálnej prevencie, je nutné ukladať obžalovaným trest odňatia slobody vo vyššej výmere a to pri polovici zníženej trestnej sadzby, t. j. vo výmere 8 rokov.

Na strane druhej nie je však možné prisvedčiť ani prokurátorovi, že obžalovaným mal byť ukladaný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Obžalovaný D. F. M. nebol doposiaľ na území SR súdne trestaný, obžalovaná A. M.ová síce súdne trestaná bola, ale stalo sa tak dňa 07.04.2010, teda pred viac ako desiatimi rokmi, išlo o spáchanie majetkového prečinu a toto odsúdenie je už zahladené, pričom trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov je tu dostatočný aj vzhľadom k trestnému činu marenia spravodlivosti, za spáchania ktorého bola taktiež uznaná vinnou napadnutým rozsudkom. Odsúdená A. Y. bola taktiež v minulosti už trikrát súdne trestaná, avšak prvé odsúdenie je z roku 1998 (doba viac ako 20 rokov), druhé je z roku 2010 (doba viac ako desať rokov) s tým, že obidve tieto staršie odsúdenia má obžalovaná zahladené. Pokiaľ ide o jej tretie odsúdenie z roku 2017 za spáchanie drogovej trestnej činnosti, tak toto odsúdenie tvorí u tejto obžalovanej znak kvalifikovanej skutkovej podstaty a v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. nie je možné ho považovať za prirážajúcu okolnosť (navyše tu síce ide o odsúdenie z roku 2017, avšak skutok mal byť spáchaný ešte pred rokom 2006). Za takýchto okolností nie je možné vysloviť nepochybný záver, že by v osobách obžalovaných išlo o tak narušených jedincov, pri ktorých by nebolo možné „odmeniť“ ich vyhlásenie o vine v zmysle vyššie uvedenej judikatúry uložením trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, t. j. uložiť im trest nižší ako 10 rokov. K uvedenému krajský súd dodáva, že obžalovaným nebol ukladaný trest odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., nakoľko ani odvolací súd nezistil žiadne také okolnosti prípadu, či pomery páchatel'ov, ktoré by takýto postup opodstatňovali, ale bol im trest ukladaný analogicky podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., ktorý nie je podmienený zistením výnimočných, či mimoriadnych okolností prípadu, respektíve pomerov páchatel'ov.

Pokiaľ obžalovaná A. Y. v podanom odvolaní namietala, že jej mali byť priznané viaceré poľahčujúce okolnosti, tak odvolací súd sa s touto námietkou nestotožnil. Obžalovaná A. Y. urobila vyhlásenie o vine a preto jej bola správne priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Žiadne iné poľahčujúce okolnosti u nej neboli dané, nakoľko v prípravnom konaní nenapomáhala orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti a zo žiadnych dôkazov ani nevyplýva, že by spáchala trestný čin za okolností uvedených v ustanovení § 36 písm. i) Tr. zák., ako to naznačuje v odvolaní.

Krajský súd opakuje, že v danej trestnej veci sa ohľadne výroku o vine nevykonávalo žiadne dokazovanie a preto ani nie je možné zhodnotiť, aký bol podiel viny jednotlivých obžalovaných na páchanej trestnej činnosti, teda, či bol niektorý z obžalovaných napríklad v dominantnom postavení a podobne. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku vyplýva len to, že všetci traja obžalovaní sa rovnakou mierou podieľali na páchaní žalovanej drogovej trestnej činnosti, rovnako sa k spáchanej trestnej činnosti priznali na hlavnom pojednávaní a rovnako tak u všetkých troch obžalovaných prevažovali poľahčujúce okolnosti nad okolnosťami prirážajúcimi. Za takejto situácie je krajský súd názoru, že výmera trestu odňatia slobody mala byť u všetkých troch obžalovaných osôb rovnaká. Z uvedeného dôvodu odvolací zrušil výrok o treste u obžalovaného D. F. M. a uložil mu trest odňatia slobody v rovnakej výmere aký bol okresným súdom ukladaný obžalovaným A. M.ovej a A. Y., teda vo výmere 8 rokov.

Odvolací súd akceptoval dôvody, ktoré viedli okresný súd k zaradeniu všetkých troch obžalovaných do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a preto do výroku o treste u obžalovaného D. F. M. prevzal výrok podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák., pretože takýto výrok je v súlade so zákonom a u všetkých troch obžalovaných zohľadňuje nielen závažnosť spáchaného činu, ale aj mieru narušenia obžalovaných a možnosti ich nápravy, ktoré budú lepšie zaručené v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, než v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Krajský súd v tomto

smere nemohol akceptovať odvolanie prokurátora, nakoľko vzhľadom na minulosť obžalovaných, ich priznanie a oľutovanie spáchanej trestnej činnosti, nepovažoval osoby obžalovaných za tak výrazne narušené, že by bolo nutné, aby v ich prípade bol výkon trestu odňatia slobody realizovaný v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. V tomto smere odvolací súd prihliadol aj na znenie ustanovenia § 48 ods. 5 Tr. zák., podľa ktorého pravidlami pre zaraďovanie páchatel'ov do jednotlivých stupňov stráženia nie je súd viazaný ak schvaľuje dohodu o vine a treste. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade postupoval súd pri ukladaní trestu analogicky podľa ustanovení o znižovaní trestu odňatia slobody pri dohode o vine a treste, mohol rovnako analogicky vychádzať pri zaraďovaní obžalovaných do ústavu na výkon trestu aj z ustanovenia § 48 ods. 5 Tr. zák. V tomto smere však odvolací súd nemohol akceptovať ani námietky odvolateľ'ov A. Y. a brata obžalovanej A. M.ovej o zaradení obžalovaných do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko tomu bráni závažnosť spáchaného obzvlášť závažného zločinu.

Vo vzťahu k obžalovanému D. F. M. prevzal krajský súd do výroku o treste aj okresným súdom ukladaný peňažný trest ako aj trest prepadnutia vecí, nakoľko tieto druhy trestov zohľadňujú skutočnosť, že obžalovaný sa dopúšťal žalovanej trestnej činnosti za účelom získania finančných prostriedkov a vecí, ktoré bolo pokryté trestom prepadnutia vecí využíval na jeho páchanie. Z rovnakých dôvodov bolo v súlade so zákonom aj uloženie trestov prepadnutia vecí u obžalovaných A. M.ovej a A. Y. ako aj ukladanie peňažného trestu obžalovanej A. Y.. Podstatou peňažného trestu je tu odčerpať aspoň časť finančných prostriedkov, ktoré boli nadobúdané pri predaji drog. Pokiaľ ide o trest prepadnutia vecí ukladaný krajským súdom D. F. M., tak krajský súd do tohto trestu zahrnul iba veci, ktoré v zmysle § 31 ods. 2 Tr. zák. môžu predstavovať ujmu na majetkových právach obžalovaného.

Okresný súd správne ukladal u všetkých troch obžalovaných aj ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., nakoľko obžalované osoby boli odsúdené za spáchanie obzvlášť závažného zločinu na nepodmienečné tresty odňatia slobody a v takýchto prípadoch je uloženie ochranného dohľadu obligatórne. Pokiaľ teda obžalovaná A. Y. namietala uloženie ochranného dohľadu, tak okresný súd nemal inú možnosť, nakoľko jeho neuloženie by bolo porušením zákona a to ustanovenia § 76 ods. 1 Tr. zák. Všetkým trom obžalovaným bol ochranný dohľad uložený vo výmere dvoch rokov, čo dostatočne zohľadňuje závažnosť spáchaného trestného činu zo strany obžalovaných.

Obžalovaný D. F. M. namietal v podanom odvolaní, že mal od sudcu sľúbený nižší trest, ak sa prizná k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti. V tomto smere krajský súd pripomína, že v Trestnom poriadku neexistuje inštitút dohody výroku o treste medzi obžalovaným a sudcom. Obžalovaný bol zastúpený obhajcom a bol aj poučený sudcom o všetkých podstatných skutočnostiach, ktoré sa viažu na vyhlásenie o vine. Pokiaľ obžalovaný pristúpi k vyhláseniu o vine, ide vždy pre neho do určitej miery o rizikové konanie, na rozdiel od dohody o vine a treste, ktorú môže uzatvoriť s prokurátorom, nakoľko obžalovaný po prijatí vyhlásenia o vine vie iba to, že mu bude uložený trest, avšak jeho druh a výmera sú plne v kompetencii sudcu a obžalovaný musí počítať aj s tým, že druh alebo výmera ukladaného trestu sa môžu odchyľovať od jeho predstavy. Práve preto môže obžalovaný následne napadnúť výrok o treste odvolaním, ak je napríklad názoru, že súdom uložený trest je neprimerane prísny.

Pokiaľ obžalované osoby v podanom odvolaní namietali aj to, že vo veci rozhodoval samosudca a nie senát, tak krajský súd poukazuje na ustanovenie § 237 ods. 3 písm. b) Tr. por., podľa ktorého o obžalobe rozhoduje samosudca ak ide o prečiny, zločiny, okrem obzvlášť závažných zločinov, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov. Rovnaký obsah má aj ustanovenie § 349 ods. 1 Tr. por. Z uvedených ustanovení vyplýva, že senát koná o obžalobe iba vtedy, ak ide o obzvlášť závažný zločin s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 rokov. V danej trestnej veci sa kládlo za vinu obžalovaným síce spáchanie obzvlášť závažného zločinu, avšak s dolnou hranicou trestu odňatia slobody 10 rokov, t. j. vo veci správne konal a rozhodoval samosudca.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.